

Ceteris paribus

HET WOORD AAN...

Anna Salomons

Anna Salomons is universitair docent aan de Universiteit Utrecht. *ESB* stelde haar een aantal vragen.

Waar werkt u momenteel aan?

Ik werk nu aan een uitbreiding van onze aankomende AER-paper waarin we de invloed van technologische vooruitgang op Europese arbeidsmarkten op de lange termijn onderzoeken. Nu kijken we of in afzonderlijke regio's verschillende effecten van een veranderende arbeidsvraag zichtbaar zijn. Gegeven dat technologie verandert, en individuele regio's verschillende technologieën gebruiken, onderzoeken we of technologische vooruitgang tot grotere verschillen in arbeidsvraag tussen deze regio's leidt. Zo kijken we naar de verschillen in regionale werkgelegenheid en naar het belang van verschillende beroepen en de daarbij vereiste vaardigheden binnen regio's. Verder houden we rekening met verschillen in loon- en prijsniveaus, en het feit dat sommige regio's meer (internationaal) verhandelbare goederen hebben dan andere. Dit leidt tot een

theoretisch evenwichtsmodel waaruit we een structurele vraagcurve en regionale elasticiteiten schatten. Stel dat een bepaald product meer gebruikmaakt van technologie dan andere producten, dan zal de prijs van het eerste product dalen. Indien deze goederen makkelijk tegen elkaar te substitueren zijn, dan zal men meer van het eerste product gaan consumeren. De grootte van het effect hangt dus af van hoe elastisch de substitutie is. Dit heeft ook een effect op de werkgelegenheid in dat gebied.

Kijken jullie ook naar veranderingen in het arbeidsaanbod?

We zijn op dit moment nog vooral bezig met de data voor het identificeren van arbeidsvraagverschillen. Als we eenmaal de resultaten van dit onderzoek hebben, gaan we ook kijken naar effecten van migratie tussen regio's en internationaal, maar de nadruk ligt vooral op de vraagzijde.

Wat is het belang van dit onderzoek?

Er is erg veel aandacht voor internationale ongelijkheid. Het is echter zo dat regionale ongelijkheid op de arbeidsmarkt vaak groter is dan tussen landen. Als er enkel gekeken wordt op nationaal niveau, worden deze verschillen tussen regio's tot op zekere hoogte onder het tapijt geschoven. Zo blijkt uit de literatuur dat de stadsregio's, waar relatief veel hoogtechnologisch werk bestaat, een sterkere positie innemen ten opzichte van perifere regio's waar dit werk schaarser is. We hebben nu nog geen resultaten, dus we kunnen nog niet met zekerheid zeggen of er een universeel patroon is.

Wat kan de beleidsmaker verder leren van jullie onderzoek?

Dit onderzoek zou de beleidsmaker kunnen helpen bij het identificeren van de regio's waar technologieveranderingen met meer aanpassingsproblemen samengaan en waar dus meer ondersteuning van de overheid noodzakelijk is. Ook draagt het bij aan de discussie over regionale mobiliteit. Denk bijvoorbeeld aan Nederlandse huiseigenaren van wie de woning onder water staat, die hebben minder vrijheid om te verhuizen naar een regio waar er meer werkgelegenheid is. Hierbij is infrastructuur ook een belangrijk punt, net als bestaande arbeidsmarkt-instituten. De invloed van deze instituten op verschillende regio's is al punt van discussie, denk daarbij bijvoorbeeld aan sociale huisvesting in steden, of de invoering van een nationaal minimumloon in Duitsland.

UIT DE OUDE ESB-DOOS

INSPRAAK IN TELEFOONTARIEVEN

Waar de strijd gaat om de lokale tarieven, zal als de administratie deze bedrijfstak niet weet te handhaven, nimmer met kracht op verlaging of wijziging dier tarieven meer kunnen worden aangedrongen en zullen de telefoongebruikers tevreden moeten zijn met wat de administratie hen genadig uit eigen beweging zal toeschrijven. Wordt daarom thans de strijd om het doelmatig telefoontarief door de gebruikers verloren, dan zal het èn voor de volksvertegenwoordiging èn voor de telefoongebruikers èn voor ons geheele Nederlandsche volk voorgoed onmogelijk zijn om op het te voeren telefoonbeleid hun rechtmatige invloed uit te oefenen. De telefoonadministratie speelt een hoog spel. Moge de uitkomst toonen, dat de aangeslotenen daar niet de dupe van zijn geworden.

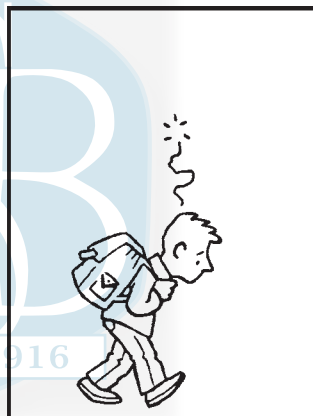

Knibbe, P.G. (1929) Telefoonbeleid in Nederland *ESB*, 14(724), 1014-1016.

Mijn grootouders en mijn overgrootouders hebben veel geld verdiend. Nu is mijn vader aan de beurt.

Hoeveel we ook uitgeven, er komt altijd weer meer bij. En straks wordt het allemaal van mij.

Zin in een ijsje?
Ik heb meer aan een kraslot.

